

ОТКРОВЕНИЕ 20

Ние достигнахме до 20 глава на Откровение. Днес ще разгледаме единствено първите 6 стиха, които може би са най-спорните в цялата книга. Те са свързани с 1000 годишното царство или т. нар. *Милениум*. Когато чуят 1000 годишно царство много християни си представят някакво бъдещо управление на Христос на земята с център Ерусалим. По това време починалите светии ще бъдат възкресени и безсмъртни, а заедно с тях все още ще има и обикновени смъртни хора с обикновени тела. Аз не смятам така. Казано най-простиичко, аз вярвам, че ние живеем в *Милениума* сега. Хилядагодишното царство според мен обхваща цялото време между първото и второто идване на Христос, едно време, през което Господ е извоювал победа над сатана, така че той да не може повече “*да мамии народите*” и в този смисъл го е “*вързал*”.

Зная, че за мнозина това звучи ново, странно и дори директно противоречи на текста от Откровение, който след малко ще прочетем. Нека преди това да ви дам един пример.

Представете си, че имате приятел, който все още вярва, че слънцето се върти около земята, а не обратното. Една вечер, докато сте на гости в тях, вие решавате да му предадете кратък урок по астрономия. Разчиствате масата и нареждате чашите и чинийките, така че те да ви служат за модел за обяснение. След като свършвате казвате “Лека нощ” и доволен отивате да спите.

Рано на другата сутрин ви събужда чукане по вратата. Сънен излизате да видите кой ви търси толкова рано и на прага стои вашият приятел. “Каква чудесна стурин,” казва той. “Нека да се разходим заедно и да посрещнем изгрева.”

Прекосявате няколко поляни, с наслада дишате чистия утринен въздух и накрая се изкачвате на едно ниско възвишение. И там изведнъж се появява в цялата си красота, огромния, искрящ, слънчев диск. “Погледни,” казва приятеля ти, “Всички тези приказки за земя въртяща се около слънцето и за слънчева система снощи бяха наистина интересни. Но сега можеш да видиш нещата със собствените си очи...”

Предполагам, че мнозина от вас тази вечер могат да се почувстват по същия начин. Може това, което ще кажа да ви се струва ново и странно. Но нека да ви кажа от самото начало – това не е някакво лично мое виждане. Нито пък е ново – още от самото начало на християнството е имало хора, които са виждали нещата по този начин, а от 4 век нататък (до голяма степен поради авторитета на Августин) се утвърждава като официално виждане на цялата църква.

Нека след като сме казали това да се обърнем към самия текст.

Откровение 20:1-6 *И видях, че от небето слизаше един ангел, който държеше в ръката си ключа на бездната и една голяма верига. Той улови змея, древната змия, която е дявол и Сатана, и го върза за хиляда години; и като го хвърли в бездната, заключи и я запечата над него, за да не мами вече народите, преди да се свършат хилядата години, след което той трябва да бъде пуснат за малко време. И видях престоли; и на тези, които бяха насаждали на тях, беше дадено да съдят; видях и душите на онези, които бяха обезглавени поради свидетелството си за Исус и поради Божието слово, и на онези, които не се поклониха на звяра, нито на образа му и не приеха белега на челото си и на ръката си; и те оживяха и царуваха с Христос хиляда години. Другите мъртви не оживяха, докато не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение. Блажен и свят онзи, който участва в първото възкресение; над такива втората смърт няма да има сила; а те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват с Него хиляда години.*

Това е т. нар. 1000 годишно царство или *Милениума*. Винаги ми е било интересно когато слушам как много християни говорят с голяма сигурност за него. Това е странно понеже този израз *се среща само тук*, само в една книга от цялата библия и то само на едно място в нея. Ето защо ние трябва да сме внимателни и да не говорим с твърде голяма сигурност за неща, които самата библията не ни казва съвсем ясно.

Този текст ни казва 2 неща за 1000 годишното царство.

1. През него сатана е вързан.

2. Мъртвите праведници възкъсват за разлика от останалите мъртви, които не оживяват и царуват заедно с Христос.

Ние ще разгледаме всяка от стези две характеристики, за да можем да си отговорим на въпроса какво е 1000 годишното царство и кога ще се случи то.

I. Нека да започнем от първото: - през тези 1000 години сатана е вързан.

Това е описано в

ст. 1-3 *И видях, че от небето слизаше един ангел, който държеше в ръката си ключа на бездната и една голяма верига. Той улови змея, древната змия, която е дявол и Сатана, и го върза за хиляда години; и като го хвърли в бездната, заключи и я запечата над него, за да не мами вече народите, преди да се свършат хилядата години, след което той трябва да бъде пуснат за малко време.*

Когато четем тези стихове е много важно да не забравяменито за миг, че Йоан използва образен език. Самият текст ясно показва това. Сатана е дух, който няма физическо тяло подобно на змийско и духовно същество не може да бъде вързано с верига, хвърлено във физическа яма и заключено с физически ключ. Йоан използва образи, за да ни помогне да схванем идеята, която той иска да предаден. Но как да разберем какво означава този език?

Тук на помощ ни идва т. нар. „правило на вярата” (*analogia fidei*), което ни казва, че трябва да позволим на по-ясните текстове по даден въпрос да обясняват по-неясните, а не обратното. Следователно ние трябва да потърсим други текстове, които ни помагат да разберем какво казва Йоан. А такива текстове наистина има.

Нека да започнем с една притча, която е описана в 3 от евангелията (Матей, Марк и Лука). Аз ще използвам Матей 20 глава. Докато изгонва бесове Исус е обвинен от фарисеите, че прави това чрез сатана. Неговият отговор е, че не може сатана да се раздели против себе си. Ако демоните биват изгонвани това означава, че Бог се намесва, побеждава сатана и освобождава човека. И след това Той казва: Ще ви опиша на какво прилича това с една притча:

20:29 Как може да влезе някой в къщата на силния човек и да ограби покъщината му, ако първо не го върже? Тогаваше ограби къщата му.

Какво означава това? Най просто означава, че сатана (силният човек) е бил нападнат от един по-силен от него (Бог в лицето на Исус). Понеже е посилен той му надвива и ограбва притежанията му (хората, които държи в плен). За да опише това поражение на сатана Исус използва точно същата дума, която намираме и в Откровение 20 “връзва”.

Но това не е единственото място, на което се говори за промяна в положението на сатана при идването на Исус Христос.

В 12 глава на Йоан намираме една интересна случка. Някои гърци дошли за празника пасха в Ерусалим искат да видят Исус. Когато му казват за това Той отговаря по странен начин:

12:31 Сега е съд на този свят. Сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън.

Какво означава това? Кога сатана (князът на този свят) ще бъде изхвърлен вън (ще изгуби властта си върху света)? Исус отговаря: Сега! Когато умра на кръста и тази вест се разнесе не само сред евреите, но и сред гърците.

Подължаваме по-нататък. В Лука 10 глава Исус изпраща учениците си да проповядват благовестието двама по двама. Когато се връщат те казват:

10:18 И седемдесетте се върнаха с радост и казаха: Господи, в Твоето име и бесовете ни се покоряват. А Той им каза: Видях Сатана да пада от небето като светкавица.

Нещо ново става с идването на Исус. Бог се намесва по нов начин и това нанася удар по царството на сатана. До този момент той е мамил народите и ги е държал в заблуда. Сега Бог повече няма да търпи това и поради тази причина „князът на този свят ще бъде изхвърлен вън.”

Може би най-ясно това е казано от апостол Павел в Колоняси 2. Започвам да чета от ст. 13:

И вас, които бяхте мъртви чрез прегрешенията си и необрязаното си плътско естество, вас съживи с Него, като прости всичките ви престъпления;

Павел казва, че ние сме получили спасение и греховете ни са простени. За да покаже колко голяма е тази промяна той я сравнява с възкресение.

ст. 14 и като заличи противния ни в постановленията Му закон, който беше враждебен към нас, махна го отсрещ нас и го прикова на кръста;

Ние не сме вече под осъждане, над нас не тегне закона, който ни осъжда. На кръста Бог направи нещо ново. Той плати цената, Той изпълни закона, Той пое присъдата на закона върху Себе Си, така че сега ние вече няма нужда да я плащаме.

И сега достигахме до ст. 15 *и като обезоръжи началствата и властите, изведе ги явно на показ, като възтържествува над тях чрез Него.*

Кои са тези началства и власти. Павел явно не говори за римската власт, която по това време е управлявала една световна империя. Той описва една духовна реалност – сатана и неговите сили са победени. Тези, които са държали хората в неверие, далеч от Бога, вече не могат да правят това.

Павел използва език, който за нас може би е трудно разбираем, но който е бил напълно ясен за хората от неговото време. Когато някой пълководец е печелил битка той се е завръща в Рим триумфално като победител. Част от тази процесия е било извеждане на показ на пленниците, които е заловил - вързани, обезоръжени, така че всеки да може да види тяхното поражение.

Сега ние можем да разберем какво има в предвид Йоан когато казва, че сатана е вързан, за да не мами вече народите. Преди идването на Христос народите са били мамени от него и не са можели да научат и да се обърнат към истината. Но когато Христос идва Той заповядва благата вест да бъде разпространявана не само сред евреите, но до края на земята и до всячки народи.

Точно това казва пророкът Симеон когато вижда детето Христос:

Сега отпускаш, Владико, слугата Си в мир, според Своята дума Защото очите ми видяха спасението, което си приготвил пред лицето на всички народи, светлина, която да просвещава народите, и слава на Твоя народ Израел.

Това не означава, че сатана няма да е в света или че няма да прави нищо, но означава, че той няма да може да попречи на хората да чуват благата вест за спасение и няма да може да спре или да унищожи църквата. В този смисъл той е вързан, победен и къщата му е ограбена.

II. Второто нещо, което Йоан казва за 1000 царство е, че през него светиите възкръсват и царуват заедно с Христос. Това е описано в

Ст. 4-6 И видях престоли; и на тези, които бяха насядали на тях, беше дадено да съдят; видях и души на онези, които бяха обезглавени поради свидетелството си за Исус и поради Божието слово, и на онези, които не се поклониха на звяра, нито на образа му и не приеха белега на челото си и на ръката си; и те оживяха и царуваха с Христос хиляда години. Другите мъртви не оживяха, докато не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение. Блажен и свят онзи, който участва в първото

възкресение; над такива втората смърт няма да има сила; а те ще бъдат свещеници на Бога и на Христос и ще царуват с Него хиляда години.

Текста ясно казва, кои са тези хора – това са християни, които са говорили за Исус и са разпространявали Божието слово. Те възкръсват, а останалите хора остават мъртви. Но какво означава това? Мнозина вярват, че тези думи трябва да се разбират буквално. Но аз смятам, че тук Йоан говори не за физическо, а за духовно възкресение.

Нека отново да разгледаме някои допълнителни стихове.

Йоан 5:25-27 Истина, истина ви казвам, но иде час, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син и които го чуят, ще живеят. Защото както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си.

Йоан ясно казва, че Исус Христос е Този, Който има силата да възкресява мъртвите. Но не всички мъртви ще оживеят, а само тези, които *чуят гласа на Божия Син*. Кога ще стане това? Исус ясно посочва времето. *Иде час, и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син и които го чуят, ще живеят*. Това възкресение няма да се случи някъде далеч в бъдещето, а започва да се случва още по времето на Христос. Дали Христос говори за мъртвите, които Той възкресява физически по време на Своето служение? Не, Той сравнява вярата в Него с един възкресение от мъртвите. Но защо използва такова сравнение? Защото грехът носи смърт на човека, а вярата в Христос носи вечен живот.

Едно от сравненията, които Новия Завет използва за повярването е ново раждане. С това той иска да каже, че човек изцяло се променя и все едно започва нов живот. Другото сравнение, което се използва е възкресение. И Новият Завет на много места използва именно такъв език, за да опише какво става с хората, които се обръщат към Христос.

Вижте Ефесяни 2:1-6 *И съживи вас, когато бяхте мъртви чрез вашите престъпления и грехове, в които сте ходили някога според вървежа на този свят. ... Бог..., Който е богат с милост, поради голямата любов, с която ни възлюби, даже когато бяхме мъртви чрез престъпленията си, ни съживи заедно с Христос (по благодат сте спасени) и като ни възкреси заедно с Него, ни сложи да седим с Него в небесни места, в Христос Исус;* Кол. 3:1 *И така, ако сте били възкресени заедно с Христос, търсете това, което е горе, където седи Христос отдясно на Бога.*

Кол. 2:11-13 *В Него бяхте и обрязани с обрязване, извършено не от ръка, а с обрязването, което е от Христос, като съблякохте плътското тяло; погребани с Него в кръщението, в което бяхте и възкресени с Него чрез вяра в действието на Бога, Който Го възкреси от мъртвите. И вас, които бяхте мъртви чрез прегрешенията си и необрязаното си плътско естество, вас съживи с Него, като прости всичките ви престъпления;*

Ако се обърнем към кръщението – едно от тайствата, което стои близо до самото сърце на християнството – ние ще видим, че неговото значение е

символично умирање и възкръсване заедно с Христос. Ние, които се наричаме баптисти би трябвало да разбираме това.

Тогава когато казва, че християните възкръсват преди останалите Йоан не говори за някакво бъдещо физическо възкресение, а за духовно възкресение, което се случва в момента, в който човек повярва в Христос. Преди това той е бил духовно мъртъв, а сега е духовно жив и получава вечен живот, който никои не може да му отнеме. В Откровение Йоан вижда това, което Христос казва над гроба на Лазар:

Аз съм възкресението и животът. Който вярва в Мене, макар и да умре, ще живее. Никои, който е жив и вярва в Мене, няма да умре вовеки. Християните живеят. Някои от тях умират от естествена смърт, други са убити заради вярата си, но независимо какво става с тяхното (а и с нашето) физическо тяло те са живи, защото са били възкресени чрез вярата си в Христос. И това не е обещание за бъдещето, то се отнася за нас сега. И ние можем да кажем: ние сме възкресени и нищо не може да ни отнеме вечния живот, който имаме и над нас втората смърт няма сила.

Но Йоан не спира дотук: той продължава и казва за тези възкръснали хора, че *те царуват заедно с Христос.*

Но какво означава да царуват заедно с Христос? Нека да ви попитам Христос царува ли сега над света? Едно от първите неща, които Христос кава след като възкръсва е: *Даде ми се всяка власт на небето и на земята.*

1 Петър 3:22 *Който е отдясно на Бога, като се е възнесъл на небето, и на Когото се покориха ангели, власти и сили.*

Ефесяни 1:19-21 *и колко превъзходно велика е силата Му към нас, вярващите - сила, която е според действието на Неговата могъща сила, с която подеиства в Христос, когато Го възкреси от мъртвите и Го сложи да седне от дясната Си страна на небесата, далече над всяко началство и власт, сила и господство, и всяко име, с което се наричат, не само в този свят, но и в бъдещия.*

Христос е Цар. Той е Цар по право като Творец на всичко, Който е създал този свят; втори път е Цар по право защото е изкупил цялото творение чрез кръвта Си и накрая е цар понеже Неговото възкресение показва, че Той е победител над всичките Му противници, даже и над смъртта.

Но сега ние не виждаме всичко да е покорено на Христос. Има толкова много неща, които стават не по Божията воля. Има толкова много хора, които очевидно не живеят така както царят Христос очаква. Причината не е защото Христос не е Цар или защото Той няма сила. Христос търпи и чака защото неговото желание не е да погинат някои, а всички да дойдат до покаяние и вяра.

Но Новия Завет казва и нещо друго. Христос не царува сам. Той споделя Своето царуване с тези, които са Негови. И затова Новия Завет нарича християните *царе и свещеници* (1 Петър 2:9 Откр. 1:6).

Ефесяни 2:6 и като ни възкреси заедно с Него, ни сложи да седим с Него в небесни места, в Христос Исус;

Нашето положение е подобно на положението на Христос – ние вече споделяме Неговото царуване, властта ни е дадена, но все още срещаме съпротива и не изглежда да царуваме. Ние обаче сме свидетели за Божието царство – едно царство, което вече е дошло и в което ние имаме дял, но което все още предстои да се открие в своята пълнота.

Вижте как Лука завършва Деяния на апостолите 28:30-31: *А Павел пребиваваше цели две години в отделна къща под наем, където приемаше всички, които отиваха при него, като проповядваше Божието царство и с пълно дръзновение поучаваше за Господ Исус Христос, без някой да му забранява.*

В началото апостолите питат Христос: *“Сега ли ще установиш царството Си?”* Отговорът, който получават е: *“Не е за вас да знете...Но ще бъдете свидетели за Мен до края на земята.”* В края на книгата виждаме Павел да проповядва точно това царство и царят Христос в Рим и под самият нос на цезаря. Те са разбрали, че царството и царят са дошли. Дано и ние да сме разбрали това.

Нека да завършим с няколко практически извода, които тези кратки 6 стиха поставят пред нас.

1. Откровение 20 ни дава голяма надежда. Ние можем да сме сигурни, че Христос е вързал сатана от своя кръст, така че той не може повече да мами народите и да спре църквата в нейното благовестие. По-нататък ние можем да имаме увереност, че каквото и да стане с нас нашият Бог ни е “възкресил”, така че без значение дали живеем или умираме физически ние винаги ще бъдем с Него защото сме преминали от смъртта в живота. Последно, Бог е започнал да изгражда Своето царство *“на земята така както и на небето.”* То вече е сред нас, но предстои да се открие в своята пълнота в бъдеще. Но очаквайки това ние не сме странични и безучастни наблюдатели. Ние имаме дял в това царство защото Бог ни е направил Негови царе и свещеници и ни е поверил свидетелството за това царство. Това е нашата надежда.

2. Ако наистина Откровение 20 се случва сега ние трябва да помислим сериозно за начина, по който гледаме на света и по който живеем в него. Сред християните е широко разпространено мнението, че нещата в света ще стават все по-лоши, а църквата все по-слаба. Затова ние се отделяме, крием се в църквата и гледаме да имаме колкото се може по-малко работа със света. Но ако това, което казахме днес е вярно това виждане е много погрешно. Тоа означава, че ние не живеем в лошо време – ние живеем в най-доброто време – във време когато сатана е вързан, ние сме възкресени с Христос и царуваме. Бог никога не се е намесвал толкова решаващо в историята колкото от времето, което започва с възкресението на Христос и продължава и до днес. Ние живеем в това време. Нямаме основание да

смятаме, че църквата ще става все по-слаба или че ще бъде победена – напротив обещано ни е, че тя ще побеждава, но сама няма да бъде победена. И ако е така ние можем да очакваме големи неща – хора да се обръщат, благовестието да действа силно и църквата да расте.

Това поставя пред нас въпросът: Колко надалеч виждаме. Ако искаме от нас да излязат нови църкви нека да работим за това. Ако заделяме средства за мисионерство нека да вярваме, че това не е напразно и ще даде плод. Защото сега е времето когато Бог е определил тези неща да бъдат извършени.

3. Ние сме призвани да работим във всяка област на живота. Този свят е част от царството на нашия Бог, а ние сме представители на Божието царство. А това означава, че ние трябва да се борим света да бъде управляван по начина, по който Бог желае. И обратно, всичко в света, което не е по волята на нашия Цар ние трябва да се борим да бъде премахнато. В миналото християните ясно са виждали тази своя отговорност: те са създали първите сиропиталища, грижели са се за стари хора, борили са срещу експлоатацията на децата и премахването на робството. Днес тази ангажираност на християните с обществените (така както и с личните) проблеми продължава. Когато комунизма в България паднаше едно от първите послания, които се чува беше песента “Велик си Ти” изпълнена от християнската група “Елей” на площада в София. Един от хората най-отговорни за падането на апартейда в Южна Африка и за премахване на расовата дискриминация и насилието в тази страна е архиепископ Дезмънд Туту. Години наред той е започвал своя ден с 2 или 3 часа молитва. Той казва: “Когато давам на някой бедняк хляб хората ми казват, че съм светец, когато питам защо тези хора нямат хляб ме наричат комунист.”

Тези християни са правили всички тези неща защото са разбиртали, че не могат да останат безучастни, че нямат право да не се намесят. Какво вие и аз можем да направим или по-скоро какво вие и аз трябва да направим, защото това не е избор, а задача, която ни е поставена? Ние всички (повече или по-малко) виждаме от какво има нужда нашата страна и хората в нея. Една от задачите на църквата е да отговори на тези нужди според силите и възможностите си. Защото това е част от нашия призив и част от добрата вест на благовестието. Нека да не се крием, но да живеем като християни там където Бог ни е поставил.